Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 9 september 2021 *

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensam politik avseende asyl och subsidiärt skydd – Direktiv 2011/95/EU – Artikel 2 j tredje strecksatsen – Begreppet familjemedlem – Vuxen som ansöker om internationellt skydd med stöd av sitt familjeband till ett underårigt barn som redan beviljats subsidiärt skydd – Relevant tidpunkt för att bedöma egenskapen av ’underårig’”

I mål C-768/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesverwaltungsgericht (Federala förvaltningsdomstolen, Tyskland) genom beslut av den 15 augusti 2019, som inkom till domstolen den 18 oktober 2019, i målet

Bundesrepublik Deutschland

mot

SE

ytterligare deltagare i rättegången:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal samt domarna N. Wahl, F. Biltgen, L.S. Rossi (referent) och J. Passer,

generaladvokat: G. Hogan,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Bundesrepublik Deutschland, genom A. Schumacher, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Tysklands regering, genom J. Möller och R. Kanitz, båda i egenskap av ombud,

– Ungerns regering, genom K. Szíjjártó och M.Z. Fehér, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom A. Azéma, M. Condou-Durande, K. Kaiser och C. Ladenburger, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 25 mars 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 2 j i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan den afghanske medborgaren SE och Bundesrepublik Deutschland (Förbundsrepubliken Tyskland) angående beslutet från Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (federala migrations- och flyktingmyndigheten, Tyskland), att neka honom flyktingstatus eller ställning som subsidiärt skyddsbehövande för familjeåterförening med sin son.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 2011/95

3 Skälen 12, 16, 18, 19 och 38 i direktiv 2011/95 har följande lydelse:

”(12) Huvudsyftet med detta direktiv är dels att garantera att medlemsstaterna tillämpar gemensamma kriterier för att fastställa vilka personer som har ett verkligt behov av internationellt skydd, dels att garantera att en miniminivå av förmåner är tillgänglig för dessa personer i samtliga medlemsstater.

…

(16) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Direktivet syftar särskilt till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten och de asylsökandes och deras medföljande familjemedlemmars rätt till asyl, och till att främja tillämpningen av artiklarna 1, 7, 11, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 och 35 i stadgan och bör därför genomföras på ett sätt som överensstämmer med detta ändamål.

…

(18) Medlemsstaterna bör i första hand ta hänsyn till barnets bästa när de genomför detta direktiv, i enlighet med 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter[, vilken ingicks i New York den 20 november 1989 (Förenta nationernas fördragssamling, vol. 1577, s. 3)]. Vid en bedömning av barnets bästa bör medlemsstaterna särskilt beakta principen om familjesammanhållning, den underåriges välfärd och sociala utveckling, överväganden om trygghet och säkerhet och den underåriges synpunkter med hänsyn till hans eller hennes ålder och mognad.

(19) Det är nödvändigt att begreppet familjemedlemmar breddas så att hänsyn tas till de särskilda omständigheter av olika slag som kan förekomma vid fall av beroendeställning och till den särskilda omsorg som bör ägnas åt att tillvarata barnets bästa.

…

(38) Vid beslut om beviljande av de förmåner som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna ta lämplig hänsyn såväl till barnets bästa som till de särskilda omständigheterna för hur nära släktingar som redan befinner sig i medlemsstaten och som inte är familjemedlemmar till personer som beviljats internationellt skydd står i beroendeställning till den person som beviljats internationellt skydd. …”

4 I artikel 2 i direktivet, med rubriken ”Definitioner”, anges följande:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

…

j) *familjemedlemmar*: följande familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, om dessa familjemedlemmar befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet:

…

– Fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten om den som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift.

k) *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under 18 år.

…”

5 I artikel 3 i direktivet, med rubriken ”Förmånligare bestämmelser”, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får införa eller behålla förmånligare bestämmelser för att fastställa vem som ska betraktas som flykting eller som en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för att fastställa innebörden av internationellt skydd, förutsatt att de är förenliga med detta direktiv.”

6 I artikel 20.2 och 20.5 i samma direktiv föreskrivs följande:

”2. Detta kapitel ska tillämpas på både flyktingar och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, om inte något annat anges.

…

5. Medlemsstaterna ska i första hand se till barnets bästa vid genomförandet av de bestämmelser i detta kapitel som rör underåriga.”

7 I artikel 23 i direktiv 2011/95, med rubriken ”Sammanhållning av familjer”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad.

2. Medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd, får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte vara tillämpliga om familjemedlemmen undantas eller skulle undantas från internationellt skydd enligt kapitlen III och V.

…”

8 Artikel 24.2 i direktivet har följande lydelse:

”Så snart som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats ska medlemsstaterna till de personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande och deras familjemedlemmar utfärda ett förnybart uppehållstillstånd som ska gälla i minst ett år och, om det förnyas, i minst två år, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat.”

Direktiv 2013/32/EU

I artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60), som har rubriken ”Rätt till prövning av ansökan”, föreskrivs följande:

”1. Om en person ansöker om internationellt skydd vid en myndighet som enligt nationell rätt är behörig att registrera sådana ansökningar ska denna diarieföring ske senast tre arbetsdagar efter det att ansökan gjorts.

Om ansökan om internationellt skydd görs vid en annan myndighet som kan förväntas få ta emot sådana ansökningar men som inte är behörig att registrera dem i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna säkerställa att diarieföringen sker senast sex arbetsdagar efter det att ansökan gjorts.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de andra myndigheter som kan förväntas få ta emot ansökningar om internationellt skydd, till exempel polisen, gränsbevakningen, invandringsmyndigheterna och personalen vid förvarsanläggningar har relevant information och att deras personal erhåller nödvändig utbildning med hänsyn till utförandet av sina uppgifter och sitt ansvar och instrueras att upplysa sökande om var och hur ansökningar om internationellt skydd kan lämnas in.

2. Medlemsstaterna ska se till att en person som har ansökt om internationellt skydd har en faktisk möjlighet att lämna in sin ansökan så snart som möjligt. Om sökanden inte lämnar in sin ansökan får medlemsstaterna tillämpa artikel 28 i enlighet därmed.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får medlemsstaterna ställa som krav att ansökningar om internationellt skydd ska lämnas in personligen och/eller på en angiven plats.

4. Utan hinder av punkt 3 ska en ansökan om internationellt skydd anses ha lämnats in när en blankett har lämnats in av sökanden eller en officiell rapport inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt.

…”

Tysk rätt

9 Direktiv 2011/95 har införlivats med tysk rätt genom Asylgesetz (asyllagen, BGBl. 2008 I s. 1798) (nedan kallad AsylG).

10 I AsylG görs åtskillnad mellan den situation när asyl söks informellt (13 § 1 AsylG) och en formell asylansökan (artikel 14 § 1 AsylG).

11 I 13 § 1 AsylG föreskrivs följande:

”En asylansökan ska anses föreligga när utlänningen skriftligen, muntligen eller på annat sätt har uttryckt sin vilja att i Förbundsrepubliken [Tyskland] söka skydd från politisk förföljelse, eller begär skydd från avvisning eller annat återsändande till en stat, i vilken utlänningen hotas av förföljelse i den mening som avses i 3 § 1 eller riskerar att lida allvarlig skada i den mening som avses i 4 § 1.”

12 I 14 § 1 AsylG föreskrivs följande:

”Asylansökan ska lämnas in till det kontor vid federala migrations- och flyktingmyndigheten som är ansvarigt för den mottagningsanläggning där utlänningen har tagits emot. …”

13 I 26 § AsylG föreskrivs följande:

”…

2) Ett ogift barn till en asylberättigad utlänning som är underårigt vid tidpunkten för asylansökan ska på ansökan erkännas som asylberättigad om utlänningen beviljats rätt till asyl genom beslut som vunnit laga kraft och denna rätt inte får återkallas eller dras tillbaka.

3) Föräldrarna till en underårig ogift asylsökande eller en annan vuxen, i den mening som avses i artikel 2 j i [direktiv 2011/95], ska efter ansökan beviljas rätt till asyl, om

1. beslutet varigenom den asylsökande erkänns rätt till asyl har vunnit laga kraft,

2. familjen, i den mening som avses i artikel 2 j i [direktiv 2011/95], redan existerade i den stat där den asylsökande utsätts för politisk förföljelse,

3. de reste in i Tyskland innan asyl beviljades eller ingav sin asylansökan utan dröjsmål efter inresan,

4. den beviljade rätten till asyl inte får återkallas eller dras tillbaka och

5. de är underhållsansvariga för den asylsökande.

För syskon till den underåriga asylsökanden som vid tidpunkten för deras asylansökan är underåriga och ogifta ska första meningen punkterna 1–4 tillämpas på motsvarande sätt.

…

5) Punkterna 1–4 ska gälla i tillämpliga delar för familjemedlemmar i den mening som avses i punkterna 1–3 till personer som beviljats internationellt skydd. Rätten till asyl ska ersättas av flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande. Subsidiärt skydd i egenskap av familjemedlem till personer som beviljats internationellt skydd ska inte beviljas om det finns skäl för uteslutning enligt 4 § 2.”

14 I 77 § 1 AsylG föreskrivs följande:

”I mål enligt denna lag ska domstolen grunda sig på de rättsliga och faktiska omständigheter som förelåg vid tidpunkten för den senaste muntliga förhandlingen i målet. Om målet avgörs utan muntlig förhandling, är den avgörande tidpunkten när domstolen meddelar dom i målet. …”

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Det framgår av handlingarna i målet att sonen till klaganden i det nationella målet, född den 20 april 1998, kom till Tyskland år 2012 och sökte asyl där den 21 augusti samma år. Den 13 maj 2016, det vill säga när sonen redan hade fyllt 18 år, avslog den federala migrations- och flyktingmyndigheten asylansökan, men beviljade honom status som subsidiärt skyddsbehövande.

16 Klaganden i målet vid den nationella domstolen kom till Tyskland i januari år 2016. Följande månad ansökte han om asyl och den 21 april samma år lämnade han in en formell ansökan om internationellt skydd. Federala migrations- och flyktingmyndigheten avslog klagandens ansökan om asyl och nekade honom flyktingstatus samt status som subsidiärt skyddsbehövande. Myndigheten konstaterade vidare att det inte förelåg skäl som talade mot att han skulle utvisas.

17 Genom beslut av den 23 maj 2018 biföll Verwaltungsgericht (Förvaltningsdomstolen, Tyskland) klagandens överklagande av Federala migrations- och flyktingmyndighetens beslut och uppmanade Förbundsrepubliken Tyskland att bevilja honom status som subsidiärt skyddsbehövande, med stöd av 26 § 3 första stycket och 5 § AsylG, i egenskap av förälder till ett ogift underårigt barn som åtnjuter sådant skydd. Nämnda domstol ansåg att sonen till klaganden i det nationella målet var underårig vid den relevanta tidpunkten, det vill säga den dag då sonen lämnade in sin asylansökan. Domstolen bedömde i detta sammanhang att den tidpunkt då asylsökanden för första gången söker asyl i Tyskland och den behöriga myndigheten får kännedom om detta ska anses vara den tidpunkt då asylansökan inges.

18 Förbundsrepubliken Tyskland begärde direkt ”Omprövning” av detta beslut vid Bundesverwaltungsgericht (Federala högsta förvaltningsdomstolen, Tyskland) och gjorde gällande att 26 § 3 första stycket AsylG hade åsidosatts. Förbundsrepubliken Tyskland har gjort gällande att enligt 77 § 1 AsylG ska beslutet om klagandens asylansökan grunda sig på den faktiska och rättsliga situationen vid tidpunkten för den sista förhandlingen inför domstolen eller, om avgörandet meddelas utan föregående förhandling, vid den tidpunkt då dom i målet meddelas. Eftersom sonen till klaganden i det nationella målet inte längre var underårig vid den tidpunkt som är relevant för tillämpningen av denna bestämmelse kan klaganden inte göra

gällande att 26 § 3 AsylG, som hänvisar till artikel 2 j i direktiv 2011/95, ska tillämpas. Endast ett barn som fortfarande var underårigt vid den tidpunkt då den behöriga myndigheten beviljade honom status som subsidiärt skyddsbehövande kan ge upphov till rättigheter för sina föräldrar enligt artikel 2 j i direktivet. Denna slutsats vinner stöd av syftet med 26 § 3 AsylG, vilket är att skydda underårigas intressen. Detta syfte mister sitt föremål när ett barn blir myndigt. Även om frågan huruvida villkoren för att bevilja ett underårigt barns föräldrar härledd asyl ska bedömas i förhållande till den tidpunkt då den berörda föräldern ingav sin asylansökan, är det under alla omständigheter nödvändigt att beakta det datum då föräldern formellt lämnade in sin asylansökan, i enlighet med 14 § AsylG, och inte det datum då föräldern informellt sökte asyl för första gången, i den mening som avses i 13 § AsylG.

19 Den hänskjutande domstolen har angett att klagandens ansökan om att beviljas subsidiärt skydd i egenskap av familjemedlem till en person som åtnjuter internationellt skydd ska bifallas om hans son var ”underårig” i den mening som avses i artikel 2 k i direktiv 2011/95 och om klaganden vid den tidpunkt som är relevant för bedömningen av de faktiska omständigheterna var hans vårdnadshavare. Enligt artikel 2 j i direktiv 2011/95 räknas bland annat fadern till en person som beviljats internationellt skydd, om denne är underårig och ogift, som familjemedlem, om denne befinner sig i samma medlemsstat till följd av ansökan om internationellt skydd och om den berördes familj redan existerade i ursprungslandet. Enligt den hänskjutande domstolen är det emellertid inte möjligt att med ledning av ordalydelsen i nämnda bestämmelse med säkerhet fastställa vilken tidpunkt som ska ligga till grund för bedömningen av huruvida den person som beviljats internationellt skydd är underårig och, i förekommande fall, huruvida ställningen som far till den underårige, i egenskap av familjemedlem i den mening som avses i samma bestämmelse, kvarstår även efter det att samma person har blivit myndig.

20 Vad gäller fastställandet av denna tidpunkt har den hänskjutande domstolen påpekat att EU-domstolen i det mål som avgjordes genom domen av den 12 april 2018, A och S (C-550/16, EU:C:2018:248), slog fast att en nationell lagstiftning enligt vilken rätten till familjeåterförening är beroende av den tidpunkt då den behöriga nationella myndigheten formellt beslutar att erkänna den berörda personen som flykting kan frånta en betydande del av de flyktingar som har lämnat in sin ansökan om internationellt skydd i egenskap av underåriga utan medföljande vuxen denna rätt. Den hänskjutande domstolen anser emellertid att EU-domstolens resonemang i det målet inte kan tillämpas i förevarande fall. Till skillnad från vad som var fallet i ovannämnda mål har sonen till klaganden i det nationella målet nämligen inte beviljats asyl, utan åtnjuter status som subsidiärt skyddsbehövande, vilket, i motsats till flyktingstatus, ska beviljas genom ett formellt beslut.

21 I förekommande fall uppkommer i detta sammanhang även frågan huruvida det är tidpunkten då asyl informellt söktes, eller den tidpunkt när asylansökan i vederbörlig ordning ingavs, som ska beaktas för att avgöra vid vilken tidpunkt ansökan om internationellt skydd gjordes.

22 Den hänskjutande domstolen hyser dessutom tvivel gällande betydelsen av att barnet och föräldern faktiskt återupptar familjelivet, i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), i den mottagande medlemsstaten, och att ett sådant familjeliv tidigare förekom i ursprungslandet samt av att klaganden faktiskt har som avsikt att utöva sitt föräldraansvar i den mottagande medlemsstaten.

23 Den hänskjutande domstolen vill slutligen få klarhet i huruvida en asylsökande inte längre anses vara en familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 när den person som beviljats internationellt skydd blir myndig, på så sätt att denna ställning som familjemedlem förefaller förbunden med asylsökandens tidsbegränsade tillstånd som underårig.

24 Mot denna bakgrund beslutade Bundesverwaltungsgericht (Federala högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

1) När en asylsökande, som har levt med sitt barn i en familj som redan existerade i ursprungslandet och barnet efter en ansökan om internationellt skydd som lämnats in innan det uppnått myndighetsålder har beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande (nedan kallad den skyddsbehövande), innan dess barn blev myndigt har rest in i barnets mottagande medlemsstat och där även ansökt om internationellt skydd (nedan kallad den asylsökande), och när det i nationell lagstiftning hänvisas till artikel 2 j i direktiv [2011/95] vad avser rätten att beviljas härlett subsidiärt skydd från ett skyddsbehövande barn, ska då den relevanta tidpunkten för att fastställa huruvida den skyddsbehövande är ”underårig” i den mening som avses i artikel 2 j i direktiv [2011/95] vara tidpunkten då ett beslut meddelas i fråga om den asylsökandes ansökan om asyl, eller en tidigare tidpunkt, exempelvis
   a) när den skyddsbehövande beviljades status som subsidiärt skyddsbehövande,
   b) när den asylsökande ansökte om asyl,
   c) när den asylsökande reste in i den mottagande medlemsstaten, eller
   d) när den skyddsbehövande ansökte om asyl?

2) För det fall
   a) att tidpunkten för ansökan är avgörande:

      Är det viljan att söka skydd som uttryckts skriftligen, muntligen eller på annat sätt till den nationella myndigheten som ansvarar för asylansökan (faktisk asylansökan), eller den formella ansökan om internationellt skydd som är relevant i detta avseende?
   b) att tidpunkten då den asylsökande reste in i landet eller tidpunkten då den asylansökan ingavs är avgörande:

      Ska den omständigheten beaktas att det vid denna tidpunkt ännu inte meddelats något beslut vad gäller den ansökan om internationellt skydd som ingetts av en person som vid en senare tidpunkt beviljats sådant skydd?

3) a) Vilka villkor måste vara uppfyllda under de omständigheter som beskrivs i fråga 1 ovan för att den asylsökande ska anses vara en ”familjemedlem” (artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95) som ”befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd” i vilken den person som beviljats internationellt skydd befinner sig och med vilken en familj ”existerade redan i ursprungslandet”? Är en särskild förutsättning i detta avseende att familjelivet, i den mening som avses i artikel 7 i stadgan, mellan det skyddsbehövande barnet och den asylsökande återupptas i den mottagande medlemsstaten, eller är det i detta sammanhang tillräckligt att både den skyddsbehövande och den asylsökande samtidigt befinner sig i den mottagande medlemsstaten? Räknas en förälder även som familjemedlem om det framgår av omständigheterna i det enskilda fallet att avsikten med inresan inte var att faktiskt utöva ansvar i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv [2011/95] för en person som beviljats internationellt skydd och som fortfarande är underårig och ogift?

b) Om fråga 3 a) ska besvaras så, att familjelivet mellan den skyddsbehövande och den asylsökande i den mening som avses i artikel 7 i stadgan måste återupptas i den mottagande medlemsstaten: Ska den tidpunkt vid vilken familjelivet återupptas beaktas? Ska det i detta hänseende beaktas huruvida familjelivet har återupptagits inom en viss tid efter asylsökandens inresa i landet, vid den tidpunkten då den asylsökande ansöker om asyl, eller vid en tidpunkt då den skyddsbehövande fortfarande var underårig?

4) Anses en asylsökande inte längre ha ställning som familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 när den skyddsbehövande uppnår myndighetsålder, då ansvaret för en person som är underårig och ogift upphör? Om denna fråga ska besvaras nekande: Består denna ställning som familjemedlem (och de därmed förbundna rättigheterna) efter denna tidpunkt, utan någon begränsning i tiden, eller upphör den efter en viss tid (om ja: vilken tid?) eller när en viss händelse inträffar (om ja: vilken händelse?)”

Förfarandet vid domstolen

25 Genom beslut av domstolens ordförande den 26 maj 2020 vilandeförklarades målet i enlighet med artikel 55.1 b i domstolens rättegångsregler fram till dess att dom meddelades i målen C-133/19, C-136/19 och C-137/19, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn). Domen av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn) (C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577) delgavs den hänskjutande domstolen i förevarande mål för att kontrollera huruvida denna domstol önskade vidhålla sin begäran om förhandsavgörande. Genom beslut av den 19 augusti 2020, vilket mottogs av domstolens kansli den 26 augusti 2020, meddelade den hänskjutande domstolen EU-domstolen att den önskade vidhålla sin begäran om förhandsavgörande. Följaktligen återupptogs förevarande förfarande genom beslut av domstolens ordförande av den 28 augusti 2020.

26 Den 10 november 2020 ombads den tyska regeringen att förtydliga skillnaden i tysk lagstiftning – särskilt i fråga om förfarande, tidsfrister och villkor – mellan en informell asylansökan, i den mening som avses i 13 § 1 i AsylG, och en formell asylansökan, i den mening som avses i 14 § 1 i samma lag. Den tyska regeringen besvarade denna fråga den 14 december 2020.

27 Den 10 november 2020 ombads parterna i målet och övriga berörda att i enlighet med artikel 23 i Europeiska unionens domstols stadga yttra sig över de eventuella verkningar som domen av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn) (C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577), kunde medföra med avseende på svaret på främst den första tolkningsfrågan som hänskjutits i förevarande förfarande. Den ungerska regeringen och kommissionen inkom med yttranden i detta avseende.

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den andra frågan

28 Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den andra frågan, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet gällande vilken tidpunkt som är den relevanta för att bedöma huruvida en person som beviljats internationellt skydd är underårig, i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, i en situation när en asylsökande har rest in i den

mottagande medlemsstat där hans eller hennes ogifta och underåriga barn befinner sig och från den status som subsidiärt skyddsbehövande som barnet har beviljats avser härleda asylrätt med stöd av denna medlemsstats nationella lagstiftning, enligt vilken en sådan rätt medges personer som omfattas av nämnda artikel i direktivet, för att kunna pröva den ansökan om internationellt skydd som ingetts av denna asylsökande.

29 Den hänskjutande domstolen vill särskilt få klarhet i huruvida det är den tidpunkt då asylsökandens ansökan om asyl prövas eller en tidigare tidpunkt som ska beaktas.

30 För att besvara denna fråga erinrar domstolen om att direktiv 2011/95, som antagits med stöd av bland annat artikel 78.2 b FEUF, syftar till att införa ett enhetligt system för subsidiärt skydd. Det framgår för övrigt av skäl 12 i direktivet att ett av dess huvudsakliga syften är att garantera att medlemsstaterna tillämpar gemensamma kriterier för att fastställa vilka personer som har ett verkligt behov av internationellt skydd (se dom av den 23 maj 2019, Bilali, C-720/17, EU:C:2019:448, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

31 I artikel 23.1 och 23.2 i detta direktiv föreskrivs i detta avseende att medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad och att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd, får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status.

32 Bland familjemedlemmarna till den person som beviljats internationellt skydd, om dessa familjemedlemmar befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet, återfinns, i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten om den som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift.

33 Medan det i artikel 2 k i direktiv 2011/95 föreskrivs att en underårig ska vara yngre än 18 år, anges det inte i denna bestämmelse vilken tidpunkt som ska beaktas vid bedömningen av huruvida ett sådant villkor är uppfyllt och det hänvisas inte heller till medlemsstaternas rättsordningar i detta avseende.

34 Under dessa omständigheter kan unionslagstiftaren inte anses ha gett medlemsstaterna ett utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av den tidpunkt som ska ligga till grund för bedömningen av huruvida en person som beviljats internationellt skydd är en ”underårig” i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95.

35 Det ska nämligen erinras om att det följer såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen, att en unionsbestämmelse som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsens innebörd och tillämpningsområde, i regel ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela Europeiska unionen, med beaktande bland annat av det sammanhang i vilket bestämmelsen förekommer och det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen (dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577, punkt 30 samt där angiven rättspraxis).

36 Enligt skäl 16 i direktiv 2011/95 står detta direktiv i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i stadgan och syftar särskilt till att främja tillämpningen av artiklarna 7 och 24 i stadgan.

37 Domstolen framhåller särskilt att artikel 7 i stadgan, vilken innehåller rättigheter som motsvarar dem som garanteras genom artikel 8.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, erkänner rätten till respekt för privatlivet och familjelivet. Denna artikel 7 ska, enligt fast rättspraxis, tolkas mot bakgrund av den skyldighet att ta hänsyn till barnets bästa som anges i artikel 24.2 i stadgan, och med beaktande av att det är nödvändigt för ett barn att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande till båda föräldrarna, vilket anges i artikel 24.3 däri (dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577, punkt 34 samt där angiven rättspraxis).

38 Härav följer att bestämmelserna i direktiv 2011/95 ska tolkas och tillämpas mot bakgrund av artiklarna 7, 24.2 och 24.3 i stadgan, vilket för övrigt framgår av lydelsen av skäl 18, 19 och 38 samt artikel 20.5 i detta direktiv, enligt vilka medlemsstaterna i första hand bör ta hänsyn till barnets bästa, vars tillvaratagande de ska ägna särskild omsorg, när de genomför direktivet. Vid en bedömning av barnets bästa bör medlemsstaterna vidare särskilt beakta principen om familjesammanhållning, den underåriges välfärd och sociala utveckling.

39 Valet i, detta hänseende, att beakta den tidpunkt då den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten prövar den asylansökan som ingetts av den berörde föräldern, som från sitt barns beviljade status som subsidiärt skyddsbehövande avser härleda en rätt till subsidiärt skydd för egen del, vid bedömningen huruvida den person som beviljats internationellt skydd är ”underårig” i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, skulle, såsom bland annat den tyska regeringen har påpekat, varken vara förenligt med de mål som eftersträvas med direktivet eller med de krav som följer av artiklarna 7 i stadgan, som avser främjande av familjelivet, och 24.2 i stadgan, där det anges att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, bland annat åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid tillämpningen av nämnda direktiv (se, analogt, dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577, punkt 36).

40 Behöriga nationella myndigheter och domstolar skulle nämligen inte ha något incitament att prioritera handläggningen av ansökningar från underåriga barn med den skyndsamhet som krävs för att ta hänsyn till dessa barns sårbarhet. De skulle således kunna agera på ett sätt som äventyrar såväl en förälders rätt till familjeliv med sitt underåriga barn som barnets rätt till familjeliv med en familjemedlem (se, analogt, dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

41 En sådan tolkning skulle inte heller kunna garantera att samtliga sökande som kronologiskt sett befinner sig i samma situation ges en likadan och förutsägbar behandling – i enlighet med principerna om likabehandling och rättssäkerhet – eftersom denna tolkning skulle innebära att en gynnsam utgång för ansökan om internationellt skydd i huvudsak skulle bero på omständigheter som beror på nationella myndigheter eller domstolar, framför allt den skyndsamhet med vilken en ansökan behandlas eller ett överklagande av ett avslagsbeslut handläggs, och inte på omständigheter som beror på asylsökanden (se, analogt, dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577 punkt 42 och där angiven rättspraxis).

42 Såsom generaladvokaten har framfört i punkterna 73 och 74 i sitt förslag till avgörande, bedömer domstolen under dessa omständigheter att när en asylsökande, som har rest in i den mottagande medlemsstaten där dess underåriga och ogifta barn befinner sig, från sitt barns beviljade status som subsidiärt skyddsbehövande avser härleda en rätt till de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktiv 2011/95, och, i förekommande fall, asylrätt för egen del, när detta i enlighet med artikel 3 i direktivet föreskrivs i nationell lagstiftning, är den tidpunkt som är relevant för att avgöra om den person som beviljats internationellt skydd är ”underårig”, i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, vid prövningen av den asylansökan som ingetts av fadern, det datum då den sistnämnde ingav en sådan ansökan.

43 Familjemedlemmens rätt till dessa förmåner, inbegripet, i förekommande fall, rätten till asyl när denna rätt föreskrivs i nationell lagstiftning, ska således åberopas av den berörda föräldern när dennes barn, som har beviljats internationellt skydd, fortfarande är underårigt. Det framgår dessutom av ordalydelsen av artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 att familjen redan ska ha existerat i ursprungslandet och att de berörda familjemedlemmarna ska befinna sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd innan den person som beviljats skydd har uppnått myndighetsålder, vilket även innebär att den sistnämnde ska ha ansökt om detta skydd innan han eller hon blev myndig.

44 En sådan tolkning är förenlig med såväl syftena med direktiv 2011/95 som med de grundläggande rättigheter som skyddas i unionens rättsordning, vilken, såsom påpekats i punkterna 36–38 i denna dom, innebär att medlemsstaterna i första hand bör ta hänsyn till barnets bästa, vars tillvaratagande de ska ägna särskild omsorg. Vid en bedömning av barnets bästa bör medlemsstaterna även särskilt beakta principen om familjesammanhållning, den underåriges välfärd och sociala utveckling.

45 För det fall det datum då den berörda föräldern ingav sin ansökan bedöms vara avgörande, vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida denna tidpunkt ska anses vara den tidpunkt då denna förälder informellt för första gången sökte asyl och den behöriga myndigheten fick kännedom om det, eller den tidpunkt då denna förälder formellt ingav asylansökan.

46 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att det i tysk rätt görs åtskillnad mellan den situation då asyl söks på ett informellt sätt enligt 13 § 1 AsylG och det formella inlämnandet av en asylansökan enligt 14 § 1 AsylG. Denna åtskillnad återspeglar den som avses i artikel 6.2 i direktiv 2013/32 mellan en situation när en person söker internationellt skydd, å ena sidan, och när ansökan om detta skydd faktiskt lämnas in, å andra sidan.

47 Det ska härvid preciseras att, såsom framgår av den hänskjutande domstolens klargöranden, en informell ansökan om asyl i den mening som avses i 13 § 1 AsylG inte är underställd några formkrav och huvudsakligen beror på omständigheter som kan tillskrivas den person som ansöker om internationellt skydd. Inlämnandet av en formell asylansökan, i den mening som avses i 14 § 1 AsylG, är däremot beroende av att den behöriga nationella myndigheten fullgör vissa formaliteter.

48 Såsom generaladvokaten har framfört i punkt 76 i sitt förslag till avgörande har domstolen slagit fast att en tredjelandsmedborgare får ställning som sökande av internationellt skydd, i den mening som avses i artikel 2 c i direktiv 2013/32, så snart vederbörande ”gör” en ansökan. Enligt artikel 6.1 första och andra stycket i direktivet åligger det visserligen den berörda medlemsstaten att registrera ansökan om internationellt skydd och för att en ansökan ska anses ha lämnats in krävs i princip att den som ansöker om internationellt skydd fyller i en blankett avsedd för detta

ändamål i enlighet med artikel 6.3 och 6.4 i direktivet. Det krävs däremot inte några administrativa formaliteter för att ”göra” en ansökan om internationellt skydd, detta eftersom dessa formaliteter äger rum när ansökan ”lämnas in” (dom av den 25 juni 2020, Ministerio Fiscal (Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, punkterna 92 och 93).

49 Härav följer att förvärv av ställning som sökande av internationellt skydd inte kan underställas krav på varken registrering eller inlämnande av ansökan. Det faktum att en tredjelandsmedborgare ger uttryck för sin vilja att ansöka om internationellt skydd vid en ”annan myndighet”, i den mening som avses i artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2013/32, är således tillräckligt för att ge honom ställning som sökande av internationellt skydd och följaktligen att utlösa fristen om sex arbetsdagar inom vilken den berörda medlemsstaten ska registrera ansökan (dom av den 25 juni 2020, Ministerio Fiscal (Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, punkt 94).

50 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att den förälder som ansökte om internationellt skydd reste in i Tyskland i januari 2016. Under följande månad ansökte han om asyl och den 21 april 2016 lämnade han in en formell asylansökan i den mening som avses i 14 § 1 AsylG. Federala migrations- och flyktingmyndigheten avslog klagandens asylansökan med motiveringen att hans son hade blivit myndig den 20 april 2016.

51 Under dessa omständigheter finner domstolen att för det fall att asylsökanden informellt har lämnat in sin ansökan medan sonen fortfarande var underårig, i den mening som avses i artikel 2 k i direktiv 2011/95, ska en sådan sökande vid denna tidpunkt i princip betraktas som familjemedlem till den person som beviljats subsidiärt skydd, i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse.

52 Av ovanstående överväganden följer att den första och den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 ska tolkas så, att när en asylsökande, som har rest in i den mottagande medlemsstaten där dess underåriga och ogifta barn befinner sig, från sitt barns beviljade status som subsidiärt skyddsbehövande avser härleda en rätt till asyl för egen del, med stöd av denna medlemsstats lagstiftning enligt vilken sådan rätt medges personer som omfattas av artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, är den tidpunkt som är relevant för att avgöra om den person som beviljats sådant skydd är ”underårig” i den mening som avses i denna bestämmelse, vid prövningen av den asylansökan som ingetts av fadern, i förekommande fall informellt, det datum då den sistnämnde ingav en sådan ansökan.

Den tredje frågan

53 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv och artikel 7 i stadgan, ska tolkas så, att begreppet familjemedlem inte förutsätter ett verkligt återupptagande av familjelivet mellan föräldern till den person som har beviljats internationellt skydd och dess barn. Den hänskjutande domstolen vill även få klarhet i huruvida en förälder ska anses vara en ”familjemedlem” när inresan i den berörda medlemsstaten inte syftade till att faktiskt återuppta föräldraansvaret, i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, för barnet i fråga.

54 För att besvara denna fråga ska det erinras om att vad gäller fadern till ett barn som har beviljats subsidiärt skydd, är begreppet familjemedlem, enligt artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, avhängigt endast av de tre villkor som anges i denna bestämmelse, nämligen att familjen redan existerade i ursprungslandet, att familjemedlemmarna till den person som beviljats skydd befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och att den person som beviljats internationellt skydd är en ogift och underårig. Däremot ingår inte ett verkligt återupptagande av familjelivet i den mottagande medlemsstaten bland dessa villkor.

55 I artikel 23 i direktivet hänvisas för övrigt inte heller till ett verkligt återupptagande av familjelivet. I artikel 23.1 i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad och i artikel 23.2 i direktivet anges att medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i samma direktiv.

56 På samma sätt föreskrivs i artikel 7 i stadgan endast att var och en har rätt till respekt för sitt familjeliv och, i likhet med artikel 2 j tredje strecksatsen och artikel 23 i direktiv 2011/95, uppställs inte några särskilda krav vare sig i fråga om de närmare villkoren för utövandet av denna rättighet eller om omfattningen av de berörda familjerelationerna.

57 Under dessa omständigheter kan begreppet familjemedlem, i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, inte anses förutsätta att familjelivet verkligen återupptas mellan den person som har beviljats internationellt skydd och den förälder som från den status som subsidiärt skyddsbehövande som barnet har beviljats avser härleda subsidiärt skydd för egen del.

58 Med andra ord utgör ett verkligt återupptagande av familjelivet inte ett villkor för att erhålla de förmåner som tillerkänns familjemedlemmarna till den person som har beviljats subsidiärt skydd. Även om de relevanta bestämmelserna i direktiv 2011/95 och i stadgan skyddar rätten till familjeliv och främjar dess upprätthållande, ger de i princip innehavarna av denna rätt ansvaret att själva bestämma på vilket sätt de önskar leva sitt familjeliv, och ställer inga särskilda krav på intensiteten av deras familjeband.

59 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv och artikel 7 i stadgan, ska tolkas så, att begreppet familjemedlem inte förutsätter att familjelivet verkligen återupptas mellan föräldern till den person som beviljats internationellt skydd och dennes barn.

Den fjärde frågan

60 Den hänskjutande domstolen har ställt den fjärde frågan för att få klarhet i huruvida artikel 2 j i direktiv 2011/95 ska tolkas så, att en förälders ställning som familjemedlem, i den mening som avses i denna bestämmelse, upphör när det barn som beviljats subsidiärt skydd blir myndigt och föräldraansvaret för detta barn följaktligen upphör. För det fall att denna fråga ska besvaras nekande vill den hänskjutande domstolen dessutom få klarhet i huruvida denna förälders ställning som familjemedlem och de rättigheter som är knutna till denna ställning kvarstår under obegränsad tid efter det att det ifrågavarande barnet uppnår myndighetsåldern eller om dessa rättigheter upphör vid en viss tidpunkt eller på vissa villkor.

61 För att besvara denna fråga ska det påpekas att enligt artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv, ska fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten inte anses vara familjemedlemmar, i den mening som avses i artikel 2 j, och således åtnjuta de förmåner som anges i artiklarna 24–35 i direktivet, avseende bland annat uppehållstillstånd, tillträde till arbetsmarknaden och tillgång till bostad, under en obegränsad tid.

62 Enligt artikel 24.2 i direktiv 2011/95 ska medlemsstaterna dessutom, så snart som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats, till de personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande och deras familjemedlemmar utfärda ett förnybart uppehållstillstånd som ska gälla i minst ett år och, om det förnyas, i minst två år, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat.

63 Enligt dessa bestämmelser utgör beviljandet av internationellt skydd till en förälder i egenskap av ”familjemedlem” till den person som beviljats subsidiärt skydd, i den mening som avses i artikel 2 j i direktiv 2011/95, en rättighet som härleds från statusen som dess barn tillerkänns genom det subsidiära skyddet, på grund av att de berörda personernas familjesammanhållning består. Under dessa förhållanden kan det skydd som beviljas en sådan förälder inte under några omständigheter upphöra omedelbart enbart på grund av att det barn som beviljats subsidiärt skydd uppnår myndighetsåldern eller, i vart fall, inte automatiskt innebära att den berörda föräldern förlorar sitt uppehållstillstånd som fortfarande gäller under en viss period.

64 Om ”familjemedlemmarna” till den person som beviljats subsidiärt skydd vid en viss tidpunkt har uppfyllt villkoren för denna definition ska den subjektiva rätten som de beviljats till de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet kvarstå även efter det att den person som beviljats subsidiärt skydd har blivit myndig, så länge som det uppehållstillstånd som beviljats dem enligt artikel 24 i direktivet är giltigt.

65 Såsom kommissionen har påpekat kan medlemsstaterna, vid fastställandet av uppehållstillstånds giltighetstid, beakta att den person som beviljats internationellt skydd kommer att uppnå myndighetsålder efter det att dennes familjemedlemmar har förvärvat sin subjektiva rättighet. Ordalydelsen i artikel 24.2 i direktiv 2011/95 utesluter nämligen inte att det görs åtskillnad mellan giltighetstiden för det uppehållstillstånd som meddelas den person som beviljats detta skydd och giltighetstiden för uppehållstillstånd som meddelas för personens familjemedlemmar. Deras uppehållstillstånd ska dock vara giltigt i minst ett år.

66 Av samtliga ovan anförda överväganden följer att den fjärde tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande. Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv, ska tolkas så, att de rättigheter som familjemedlemmarna till en person som beviljats subsidiärt skydd tillerkänns till följd av den status som subsidiärt skyddsbehövande som deras barn har beviljats, bland annat de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet, kvarstår efter det att barnet har uppnått myndighetsålder, så länge som det uppehållstillstånd som har beviljats dem enligt artikel 24.2 i detta direktiv är giltigt.

Rättegångskostnader

67 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) **Artikel 2 j tredje strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så, att när en asylsökande, som har rest in i den mottagande medlemsstaten där dess underåriga och ogifta barn befinner sig, från sitt barns beviljade status som subsidiärt skyddsbehövande avser härleda en rätt till asyl för egen del, med stöd av denna medlemsstats lagstiftning enligt vilken sådan rätt medges personer som omfattas av artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, är den tidpunkt som är relevant för att avgöra om den person som beviljats sådant skydd är ”underårig” i den mening som avses i denna bestämmelse, vid prövningen av den asylansökan som ingetts av fadern, i förekommande fall informellt, det datum då den sistnämnde ingav en sådan ansökan.**

2) **Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv och artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att begreppet familjemedlem inte förutsätter att familjelivet verkligen återupptas mellan föräldern till den person som beviljats internationellt skydd och dennes barn.**

3) **Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv, ska tolkas så, att de rättigheter som familjemedlemmarna till en person som beviljats subsidiärt skydd tillerkänns till följd av den status som subsidiärt skyddsbehövande som deras barn har beviljats, bland annat de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet, kvarstår efter det att barnet har uppnått myndighetsålder, så länge som det uppehållstillstånd som har beviljats dem enligt artikel 24.2 i detta direktiv är giltigt.**

Underskrifter